

פ"ב ב מ"י פ"ח מהלכות
אבות הטומאה ה"ד:
פ"ג ב מ"י פ"ו מהלכות
ק"פ הלכה 1:
פ"ד ר מ"י פ"ט מהלכות
פסולי מקדשין
הלכה ט ופ"י מהלכות
ק"פ הלכה 3:

וזה נעשה והוא עשור שנה וקמח רמחמק יסקרף פניו ר"ה"ג ומזיק
בחטאת הפנימית כגון פר העלם דבר של ליבור אשר יצא מדמה
כמזתה אל אלה מועד לא תאכל תורה אור
באש תשרף (ובבשרה) לא אילטרין
קרא דהא כתיב צופיה (ויקרא ד)
וסרף אורו על עלים וגו' אלא שאלו
נפסלו ביולא ובטומאה בל הכתוב
ללמדך שחשפנה צביה הבירה ולא
חזן לג' מחטות כמזת' וליתן לא תעשה
על אילתה: אמרו לו חמטא ספילונסי
ספניא דמס לפניס מנין לך • שהיא
פסולה: אמר לן • מלחמא ליה מסה
לאהרן הן לא הובא הא הובא בת
שריפה היא וספיר עבד שרפיה
לאהרן ומדיליף ר"ה"ג קדשי דורות
מחטאת דאהרן אלמא ס"ל נמי דאם
הובא דמה לדורות בעיף שריפה
לאהרן כי חטאת דאהרן וחק על גב
דפסול דהם הוא דהו כפסולו מחמת
דבר אחר וקס"ד דה"ה נמי ס"ל
בפסול בעלים דלא בעי עיבור זורה
אבל רבנן דלא גמירי מיניה סברי
דורות משעה לא ילפינן ובהיה הוא
דקאמר להו מסה דאם הביאו דמה
לפניס בעיף שריפה אבל לדורות בעי
קרא אחרינא וגבי עיבור זורה נמי
לא ילפינן מינה: ור' יוסנן • דלא
חשיב ליה לריה"ג בהדיהו אמר לך
נהי דמענת ליה בפסול דס דלא
בעו עיבור זורה בפסול בעלים מי
שמעת ליה דקאי כרבי יוחנן בן
ברוקא: דס וכשר הוא מילתא סיא •
וזה ליה פסולו בגופו כחילו נטמא
בשר עלמו: מתני' הפלגום •
שלא יכול לשוברן מפני שנאסרה זו
שבירת העלם ונותר בהן מוח והבי
הוא נותר וטעון שריפה: וכן גידין •
ובגמרא פריך טיכלניה: ופנוסר •
בשר פסח שנעללו באילתו וניתוחר:
בשפס טשר • שהוא חולו של מועד
ואנ"פ שנפסל בצוקר ראשון אין
רשאי לשורפו ב"ט כדמפרש בגמרא:
ג"כ ששימשו נוסר • שנתר בהן
מוח חוץ לזמנו וטימשוהו העלמות
ללו: פטמאין אס סידים • כטטר
עלמו שגזרו חכמים שיטמא את הידים
ב"פ בתרא (דף ק): ולקמן בפירקין
(דף סה) מייתי לה בגמ' • כסין •
(ג) כטו כדמתרגמי' בסוסייה (שמות ל)
מקום מושבו: סני טלמוס סיכי דמי •
דקאמר עיקרן ותחלתן בשריפה:
נשינסו • ילויכס דלא הלריך הכתוב
שריפה אלא בראוי לאילתו וניתוחר
כדכתיב (סס יב) לא תותירו ממוט
עד בקר ואם תותירו תשרפו: דאין
שלאסור לשוברן וע"כ נעשין נותר
הילכך חשיב להו בלאפי נפשייהו ולא

רבה מוסף אף ר"י הגלילי *דתניא ריה"ג
אומר כל הענין כולו אינו מדבר אלא בפריס
הנשרפים ובשעירי הנשרפין לשרוף פסוליהן
אבית הבירה וליתן לא תעשה על אבילתן
אמרו לו חמטא שנכנס דמה לפני ולפנים
יבעין אמר להן ה"ה לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה מכלל דאי נפיק אידי א"ג עייל
דמה בשריפה ורבי יוחנן סבר דם ובשר הוא
מילתא היא בעלימלחא אחריתי היא: מתני'
*העצמות והגידין והנותר ישרפו בששה עשר
חל מ"ו להיות בשבת ישרפו ב"ו לפי שאינן
דוחין לא את השבת ולא את י"ט: ג"כ אמר
רב מרי בר אבהו א"ד יצחק *בעצמות קדשים
ששימשו נותר ממזאין את הידים הואיל
ונעשה בסים לדבר האסור נימא מסייע ל'
*העצמות והגידים והנותר ישרפו למ"ו הני
עצמות ה"ד אילמא דלית בהו מוח למה
בשריפה נשריניהו אלא פשיטא דאית בהו
מוח אי אמרת בשלמא שימוש נותר מילתא
היא אמטו להכי בעי שריפה אלא אי אמרת
שימוש נותר לאו מילתא היא למה להו
שריפה נתבריניהו ונהלצה למוח דידהו
ונשריפיה ונשריניהו לדידהו אלא לאו שמע
מינה שימוש נותר מילתא היא אמרי לא
לעולם אימא לך שימוש נותר לאו מילתא
וקסבר בו בכשר ואפי' בפסול אפי' בפסול
ס"ד והא *תנן אבל המותר במהור והשובר
בטמא אינו סופג את הארבעים לא קשיא
'באן שהיתה לו שעת הכושר כאן שלא היתה
לו שעת הכושר וכאן תנא דשני ליה בין
שהיתה לו שעת הכושר ללא היתה לו שעת
הכושר רבי יעקב היא דתניא *ועצם לא
תשברו בו *בו בכשר ולא בפסול רבי יעקב
אומר *היתה לו שעת הכושר ונפסל יש בו
משום שבירת העצם לא היתה לו שעת
הכושר אין בו משום שבירת העצם ר"ש
אומר אחד זה ואחד זה אין בו משום שבירת
העצם מתיבי 'כל עצמות הקדשים אין
טעונין שריפה חוץ מעצמות הפסח מפני
התקלה הני עצמות היכי דמי אילמא דלית
בהו מוח למה להו שריפה אלא פשיטא
דאית בהו מוח ואי סלקא דעתך שימוש נותר מילתא היא עצמות קדשים
אמאי אין טעונין שריפה אמר רב נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן כגון
שמצאן חלוצין עצמות קדשים דאין בהן משום שבירת העצם קמי דנהו
נותר חלוציניהו ולא הו שימוש נותר ולא בעו שריפה עצמות הפסח דיש
בהן משום שבירת העצם (ה) לבתר דנהו נותר הוא דחלוציניהו והו
להו שימוש נותר ובעו שריפה רב זבד אמר הכא במאי עסקינן כגון
שמצאן

זונה נעשה והוא עשור שנה וקמח רמחמק יסקרף פניו ר"ה"ג ומזיק
בחטאת הפנימית כגון פר העלם דבר של ליבור אשר יצא מדמה
כמזתה אל אלה מועד לא תאכל תורה אור
באש תשרף (ובבשרה) לא אילטרין
קרא דהא כתיב צופיה (ויקרא ד)
וסרף אורו על עלים וגו' אלא שאלו
נפסלו ביולא ובטומאה בל הכתוב
ללמדך שחשפנה צביה הבירה ולא
חזן לג' מחטות כמזת' וליתן לא תעשה
על אילתה: אמרו לו חמטא ספילונסי
ספניא דמס לפניס מנין לך • שהיא
פסולה: אמר לן • מלחמא ליה מסה
לאהרן הן לא הובא הא הובא בת
שריפה היא וספיר עבד שרפיה
לאהרן ומדיליף ר"ה"ג קדשי דורות
מחטאת דאהרן אלמא ס"ל נמי דאם
הובא דמה לדורות בעיף שריפה
לאהרן כי חטאת דאהרן וחק על גב
דפסול דהם הוא דהו כפסולו מחמת
דבר אחר וקס"ד דה"ה נמי ס"ל
בפסול בעלים דלא בעי עיבור זורה
אבל רבנן דלא גמירי מיניה סברי
דורות משעה לא ילפינן ובהיה הוא
דקאמר להו מסה דאם הביאו דמה
לפניס בעיף שריפה אבל לדורות בעי
קרא אחרינא וגבי עיבור זורה נמי
לא ילפינן מינה: ור' יוסנן • דלא
חשיב ליה לריה"ג בהדיהו אמר לך
נהי דמענת ליה בפסול דס דלא
בעו עיבור זורה בפסול בעלים מי
שמעת ליה דקאי כרבי יוחנן בן
ברוקא: דס וכשר הוא מילתא סיא •
וזה ליה פסולו בגופו כחילו נטמא
בשר עלמו: מתני' הפלגום •
שלא יכול לשוברן מפני שנאסרה זו
שבירת העלם ונותר בהן מוח והבי
הוא נותר וטעון שריפה: וכן גידין •
ובגמרא פריך טיכלניה: ופנוסר •
בשר פסח שנעללו באילתו וניתוחר:
בשפס טשר • שהוא חולו של מועד
ואנ"פ שנפסל בצוקר ראשון אין
רשאי לשורפו ב"ט כדמפרש בגמרא:
ג"כ ששימשו נוסר • שנתר בהן
מוח חוץ לזמנו וטימשוהו העלמות
ללו: פטמאין אס סידים • כטטר
עלמו שגזרו חכמים שיטמא את הידים
ב"פ בתרא (דף ק): ולקמן בפירקין
(דף סה) מייתי לה בגמ' • כסין •
(ג) כטו כדמתרגמי' בסוסייה (שמות ל)
מקום מושבו: סני טלמוס סיכי דמי •
דקאמר עיקרן ותחלתן בשריפה:
נשינסו • ילויכס דלא הלריך הכתוב
שריפה אלא בראוי לאילתו וניתוחר
כדכתיב (סס יב) לא תותירו ממוט
עד בקר ואם תותירו תשרפו: דאין
שלאסור לשוברן וע"כ נעשין נותר
הילכך חשיב להו בלאפי נפשייהו ולא

שלא סודה לכן אלא
דשפיר עמוד דלא אכלוה
ס"ה פ"ח

[ועי' כפוס' לקמן ק"ז:
ד"ה ומתם עיכובין
מת' ד"ה רבי יהודה
כמ"ק כד' ד"ה עשרת
ובזמנא ס"ד ד"ה המזבח]

רבינו חננאל
ורבה מוסף אף רבי
יוסי הגלילי סבר פסולו
בבעלים ישרף מיד
דתניא ר' יוסי הגלילי
אומר כל זה הענין
דכתיב וכל חמטא אשר
יובא מרטה אל אהל
מועד ונ' אינו מדבר
אלא בפריס הנשרפים
כ"י אסורו לא זה הענין
נרלו בפריס ושעירים
ונשרפין הוא חמטא
תעשת בתוך שנכנס
דמה לפניס כגון שהיה
פסולה ותשרף אסור להם
הן לא דבא את דמה
לפניס ולא היא יוצאה
חוץ לקלעים אלא פניט
ויתה אבל חאבלו אותה
ש"ס מכלל שאם נכנס
דמה לפניס אי יוצאה
ח"י חוץ לקלעים
פסולה ונשרפה מיד
כמעשה חמטא ארין
ו' יוחנן אמר לך פסולת

הני עצמות קדשים שיש להן מוח
אם לא ילפינן מינה: ור' יוסנן • דלא
חשיב ליה לריה"ג בהדיהו אמר לך
נהי דמענת ליה בפסול דס דלא
בעו עיבור זורה בפסול בעלים מי
שמעת ליה דקאי כרבי יוחנן בן
ברוקא: דס וכשר הוא מילתא סיא •
וזה ליה פסולו בגופו כחילו נטמא
בשר עלמו: מתני' הפלגום •
שלא יכול לשוברן מפני שנאסרה זו
שבירת העלם ונותר בהן מוח והבי
הוא נותר וטעון שריפה: וכן גידין •
ובגמרא פריך טיכלניה: ופנוסר •
בשר פסח שנעללו באילתו וניתוחר:
בשפס טשר • שהוא חולו של מועד
ואנ"פ שנפסל בצוקר ראשון אין
רשאי לשורפו ב"ט כדמפרש בגמרא:
ג"כ ששימשו נוסר • שנתר בהן
מוח חוץ לזמנו וטימשוהו העלמות
ללו: פטמאין אס סידים • כטטר
עלמו שגזרו חכמים שיטמא את הידים
ב"פ בתרא (דף ק): ולקמן בפירקין
(דף סה) מייתי לה בגמ' • כסין •
(ג) כטו כדמתרגמי' בסוסייה (שמות ל)
מקום מושבו: סני טלמוס סיכי דמי •
דקאמר עיקרן ותחלתן בשריפה:
נשינסו • ילויכס דלא הלריך הכתוב
שריפה אלא בראוי לאילתו וניתוחר
כדכתיב (סס יב) לא תותירו ממוט
עד בקר ואם תותירו תשרפו: דאין
שלאסור לשוברן וע"כ נעשין נותר
הילכך חשיב להו בלאפי נפשייהו ולא

הני עצמות קדשים שיש להן מוח
אם לא ילפינן מינה: ור' יוסנן • דלא
חשיב ליה לריה"ג בהדיהו אמר לך
נהי דמענת ליה בפסול דס דלא
בעו עיבור זורה בפסול בעלים מי
שמעת ליה דקאי כרבי יוחנן בן
ברוקא: דס וכשר הוא מילתא סיא •
וזה ליה פסולו בגופו כחילו נטמא
בשר עלמו: מתני' הפלגום •
שלא יכול לשוברן מפני שנאסרה זו
שבירת העלם ונותר בהן מוח והבי
הוא נותר וטעון שריפה: וכן גידין •
ובגמרא פריך טיכלניה: ופנוסר •
בשר פסח שנעללו באילתו וניתוחר:
בשפס טשר • שהוא חולו של מועד
ואנ"פ שנפסל בצוקר ראשון אין
רשאי לשורפו ב"ט כדמפרש בגמרא:
ג"כ ששימשו נוסר • שנתר בהן
מוח חוץ לזמנו וטימשוהו העלמות
ללו: פטמאין אס סידים • כטטר
עלמו שגזרו חכמים שיטמא את הידים
ב"פ בתרא (דף ק): ולקמן בפירקין
(דף סה) מייתי לה בגמ' • כסין •
(ג) כטו כדמתרגמי' בסוסייה (שמות ל)
מקום מושבו: סני טלמוס סיכי דמי •
דקאמר עיקרן ותחלתן בשריפה:
נשינסו • ילויכס דלא הלריך הכתוב
שריפה אלא בראוי לאילתו וניתוחר
כדכתיב (סס יב) לא תותירו ממוט
עד בקר ואם תותירו תשרפו: דאין
שלאסור לשוברן וע"כ נעשין נותר
הילכך חשיב להו בלאפי נפשייהו ולא

ובזמנא דף ס"ב

פסוק דף ד:

[מזין קפה]

[ע' חוס' מזין
קפה ד"ה א'
הכי וס"י]

לקמן דף ס"ד
מכות דף י"א
שנוטס דף ג'

לעיל ע. ו
[תוספתא פ"ו]

הנהו
הב"ח
(ה) גמ' שבירת
העלם אימור
לבתר דביאו:
(ב) ר"ש י'
ד"ה כ"ס י'
כדמתרגמינן
כ"ה בסוסייה:
(ג) חוס' ד"ה
לו וכו' לקמן.
כ"ב דף ס"ד
פ"ב:

דס כפסולות בשר הוא ופסולו בגופו קרינא ביה ופסולות שניא • העצמות והגידים והנותר ישרפו בששה עשר חל מ"ו להיות בשבת ישרפו בשבעה עשר שאין דוחין לא שבת לא יום מוח ולא תיטא לה
פמש דאם זו לא פסח להיות בבדי' אלא אלו חל דין הוא שישרפו לכתור וכו' והא פפורש בתלמוד ארץ ישראל • בפסכת טוילה: אמר מרי בר אבהו עצמות מרשים ששששו נותר כליטר היה עליהם בשר ונעשה